

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3. Vtrum contraxerit hos defectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

sanitatem) nel malum, puta mortem, in firmitatem, flagellari, & huiusmodi, ad huiusmodi enim apprehensionem, sequitur naturaliter motus uoluntatis uolens bonum, uel nolens malum. Et tamen, ut dictum est, superaddita rationi consideratio ue circumstantiarum (puta mori, propter bonum uirtutis] sequitur in uoluntate motus uolitionis respectu mali, puta, mortis propter iustitiam, & uolitionis respectu boni, puta uita cum detrimto uirtutis. Renuit siquidem uere cum defectu etiam negatio talis actus uirtutis, puta redemptionis humanae.

1. di. 9. q. 1. a. 3. q. di. 1. q. 1. ar. 2. c. & ep. 5. c. 223.

co, secundum quod anima Christi consideratur secundum propriam naturam & uirtutem.

ARTICVLVS III.

Utrum Christus defectus corporales contraxerit.

In responsione ad tertium, uide quod Auctor necessitatem coactionis, contrarie corpori, quam in corpore articuli respectu corporis Christi poruit) hic extendit etiam ad animam Christi secundum propriam naturam, & uirtutem, quia superius dictum est, quia Christi secundum propriam naturam, & uirtutem non poterat mutare naturalem cursum rerum, scilicet quem constituit, clauum esse potestorem ad perforandum carnem humanam, quam anima fit potens seruare corpus illud a perforatione, quoniam hoc non sine miraculo fieret. Et hoc est quod litera docet.

¶ Super Quaestione quarta decima Articuli tertium.

Titulus totus constituit in uerbo contractionis. Nihil enim aliud uertitur in dubium hic, nisi an defectus corporales, qui in Christo fuerunt, fuerint contrae, an non fuerint contracti, sed aliter habiti. In corpore articuli unica est conclusio responsiua quaestio: Christus non contraxit defectus corporales, sed uoluntarie suscepit. Probatur quo ad primam principalemque partem, contractio sponte oritur effectus ad

referretur 3. facti, sed aliter habiti. sen. di. 16. & habetur in g. ord. super hac locum.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur quod Christus defectus corporales contraxerit. Illud enim contrahere dicimus, quod simul cum natura ex origine trahimus, sed Christus simul cum natura humana defectus & infirmitates corporales per suam originem traxit a matre, cuius caro huiusmodi defectibus subiacebat, ergo uidetur, quod hos defectus contraxerit.

¶ 2. Prae. Id, quod ex principiis naturae carnis, simul cum natura trahitur, & ita contrahitur: sed huiusmodi poenaltates carnis ex principiis naturae humanae, ergo eas Christus contraxit.

¶ 3. Prae. Secundum huiusmodi defectus Christus aliis hominibus simularur, ut dicitur Heb. 2. sed alii homines huiusmodi defectus contrahunt, ergo uidetur quod etiam Christus huiusmodi defectus contraxerit.

SED CONTRA est, quod huiusmodi defectus contrahuntur ex peccato, secundum illud Rom. 5. Per unum hominem peccatum intravit in hunc mundum, & per peccatum mors: sed in Christo non habuit locum peccatum, ergo huiusmodi defectus Christus non contraxit.

RESPON. Dicendum, quod in uerbo contrahendi, intelligitur ordo effectus ad causam, ut scilicet illud dicatur contrahi, quod simul cum sua causa ex necessitate trahitur. Causa autem mortis & horum defectuum in humana natura est peccatum, quia per peccatum mors intravit in hunc mundum, ut dicitur Roma 5. Et ideo illi proprie dicuntur hos defectus contrahere, qui ex debito peccati hos defectus incurunt. Christus autem hos defectus non habuit ex debito peccati: quia ut Augustinus dicit exponens illud Ioan. tertio. Qui de sursum uenit, super omnes est, de sursum uenit Christus, id est, de altitudine naturae humanae, quam habuit ante peccatum primi hominis. Accepit enim naturam humanam absque peccato, in illa puritate, in qua erat in statu innocentiae, & si simili modo potuisset assumere

humanam naturam absque defectibus. Sicigitur patet, quod Christus non contraxit hos defectus, quasi ex debito peccati eos suscipiens, sed ex propria uoluntate.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod caro uirginis concepta fuit in originali uoluntate: & ideo hos defectus contraxit. sed Christus naturam ex uirgine assumpsit absque culpa. Et similiter potuisset naturam assumere absque pena: sed uoluit suscipere penam propter opus nostrae redemptionis implendum, ut dictum est. Et ideo habuit huiusmodi defectus, non contrahendo: sed uoluntarie assumendo.

AD SECVDVM Dicendum, quod causa mortis & aliorum corporalium defectuum in humana natura, est duplex. Una quidem remota, quae accipitur ex parte principiorum materialium humani corporis, in quantum est ex contrariis compositum: sed haec causa impediatur per originalem iustitiam. Et ideo proxima causa mortis & aliorum defectuum, est peccatum: per quod subtracta est originalis iustitia. Et propter hoc, quia Christus fuit sine peccato, dicitur non contraxisse huiusmodi defectus, sed uoluntarie assumpsisse.

AD TERTIVM Dicendum, quod Christus in huiusmodi defectibus, assimilatus est aliis hominibus, quantum ad qualitatem defectuum non autem quantum ad causam. Et ideo Christus non contraxit huiusmodi defectus, sicut alii.

AD SECVDVM Dicendum, quod Christus in huiusmodi defectibus, assimilatus est aliis hominibus, quantum ad qualitatem defectuum non autem quantum ad causam. Et ideo Christus non contraxit huiusmodi defectus, sicut alii.

ARTICVLVS IIII.

Utrum Christus omnes defectus corporales hominum assumere debuerit.

AD QVARTVM sic proceditur. Videtur, quod Christus omnes defectus corporales hominum assumere debuerit. Dicit enim Damascenus. Quod est inassumptibile, est incurabile: sed Christus uenerat omnes defectus nostros curare: ergo omnes defectus nostros assumere debuit.

¶ 2. Praeterea. Dicitur est, quod ad hoc, quod Christus pro nobis satisfaceret, debuit habere habitus perfectiuos in anima & defectus in corpore: sed Christus ex parte animae assumpsit plenitudinem omnis gratiae: ergo ex parte corporis debuit assumere omnes defectus. ¶ 3. Praeterea. Inter omnes defectus corporales praecipue

causam, ergo illi proprie dicuntur contrahere defectus mortis, &c. qui ex debito peccati hos defectus incurunt: ergo Christus hos defectus non contraxit. Antecedens probatur: quia contra here est simul trahere effectum. scilicet cum ea sua. Prima consequentia probatur, quia causa mortis & horum defectuum in humana natura est peccatum. Probatur ex auctoritate ad Rom. 5. Per peccatum mors, &c. Secunda uero coelocisio probatur, quia Christus non habuit hos defectus ex debito peccati. Probatur auctoritate Augustini. Vltima pars conclusionis probatur, quia potuisset, si uolisset Christus assumere naturam absque pena, sicut assumpsit absque culpa. ¶ In responsione ad secundum nota auctorem in theologia theologice loqui. cum dicit causam proximam mortis esse peccatum, remotam autem compositionem ex contrariis. Formaliter siquidem loquitur, ubi omnino theologica est materia, quales est illa.

¶ Super quesi. quarta decima articulum quartum.

Titulus, constituit in uerbo contractionis. Nihil enim aliud uertitur in dubium hic, nisi an defectus corporales, qui in Christo fuerunt, fuerint contrae, an non fuerint contracti, sed aliter habiti. In corpore articuli unica est conclusio responsiua quaestio: Christus non contraxit defectus corporales, sed uoluntarie suscepit. Probatur quo ad primam principalemque partem, contractio sponte oritur effectus ad